പ. കന്യകമറിയം

(ഒരു പഠനം)

(Malayalam)

Parisudha Kanyaka Mariam
(Study)

by Paul Varghese (Dr. Paulos Mar Gregorios)

Written in 1954 and Published in Church Weekly.

First Edition	:	Feb. 15, 1959
Second Edition	:	March 25, 1998
First Web Edition	:	Aug. 2, 2011
Typesetting	:	Sophia Print House, Kottayam Ph: 99471 20697

Published by Joice Thottackad on behalf of Gregory of India Study Centre for the glory of God for the benefit of humankind

പ. കന്യകമറിയം

(ഒരു പഠനം)

ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്

1

പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിനെപ്പറ്റി വിവിധ സഭകളുടെ വിശ്വാസങ്ങൾ

പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെ പേരു കേൾക്കുമ്പോഴേ വെറുപ്പു തോന്നുന്ന ആധുനിക ക്രിസ്ത്യാനികൾ ധാരാളമുണ്ട്. മുമ്പ് വിവിധ സഭകൾ യോജിച്ചുള്ള ഒരു സായാഹ്ന പ്രാർത്ഥനായോഗത്തിൽ വച്ചുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഓർമ്മ വരുന്നു. ഒരു കൗമ്മാ ഇംഗ്ലീഷിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള അപേക്ഷയുടെ സമയത്ത് നവീകരണ വിശ്വാസികൾക്ക് മനഃപ്രയാസമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻവേണ്ടി ആവശ്യമുള്ളവർ മാത്രം നിശ്ശബ്ദമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമായിരുന്നു പതിവ്. അന്നത്തെ പ്രാസംഗികൻ അമേരിക്കക്കാരനായ ഒരു ലൂഥറൻ മിഷനറിയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷയുടെ ലീഡറും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. കർതൃപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം പരിശുദ്ധ കന്യകയോടുള്ള അപേക്ഷയ്ക്കായി രണ്ടു നിമിഷം മൗനം പാലിക്കണമെന്നു യോഗത്തിനു മുമ്പ് അദ്ദേഹത്തോട് ഒരു ആംഗ്ലിക്കൻ വൈദികനാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടിയിതായിരുന്നു. "വ്യഭിചാരം നടക്കുവാൻ മൗനാനുവാദം ഞാൻ കൊടുക്കുകയില്ല." ദൈവത്തോടല്ലാതെയുള്ള അർത്ഥനകളെല്ലാം വേദവിപരീതമാണെന്നുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയത്തെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ സംസ്ക്കാരവൈഭവത്തോടെ പ്രകടിപ്പിക്കുക മാത്രമായിരുന്നു ആ വിദേശീയ സുഹൃത്ത്.

പക്ഷേ, ഏതാണ്ടിതേ അഭിപ്രായം തന്നെയുള്ള ധാരാളം ക്രിസ്ത്യാനികൾ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. കിഴക്കൻ സഭകളിലുള്ള അഭ്യസ്തവിദ്യരായ പല ചെറുപ്പക്കാർക്കും ഇതേ സംബന്ധിച്ച് ധാരാളം സംശയങ്ങളുമുണ്ട്.

നവീകരണക്കാരുടെ ആരോപണങ്ങൾ

നവീകരണ വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം തന്നെ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥതയേയും ബഹുമാന്യതയേയും ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുവാൻ ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ആധുനിക അമേരിക്കൻ സഭാവിഭാഗങ്ങളിലധിക പങ്കും ദൈവപ്രസവിത്രിയേയും സാത്താനേയും ഏതാണ്ടു തുല്യനിലയിൽ കണക്കാക്കുന്നവരാണ്. ചില ലത്തീൻ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ദിവ്യകന്യകയോടുള്ള ഭക്തിയുടെ പേരിൽ നടക്കുന്ന കൂത്താട്ടങ്ങളും മദ്യപാനവും കാണുമ്പോൾ ഈ മേരി വിദ്വേഷികളോടല്പമൊരു

സഹതാപവും തോന്നിപ്പോകും.

എന്നാൽ പ്രശസ്ത വേദശാസ്ത്ര പണ്ഡിതരായ നവീകരണ വിശ്വാസികളുടെ മനസ്സിൽപ്പോലും കാതോലിക സഭകളുമായി അടുക്കുന്നതിന്, ഏറ്റവും വലിയ പ്രയാസമായി നിലകൊള്ളുന്നത്, പരിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്ക് കാതോലിക സഭകൾ കൊടുക്കുന്ന സ്ഥാനമാണ്. അവരുടെ പ്രധാന ആരോപണങ്ങളിവയാണ്.

1. പരിശുദ്ധ കന്യകയെപ്പറ്റിയുള്ള വിശ്വാസങ്ങൾ വേദാധിഷ്ഠിതങ്ങളല്ല. “A Protestant can not understand how, on a silence as great as that of the first centuries of the Church with regard to Mary, Catholic Mariology has been able to build in all good faith” (മറിയാമിനെക്കുറിച്ച് സഭയുടെ ആദിമശതകങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന മഹാമൗനത്തിന്മേൽ കത്തോലിക്കാ മേരിശാസ്ത്രം ഉത്തമവിശ്വാസത്തോടെ പണിതുറപ്പിക്കുന്നതെങ്ങിനെയെന്ന് ഒരു നവീകരണ വിശ്വാസിക്ക് മനസിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല) എന്ന് ഒരു റിഫോംമ്ഡ് പാദ്രിയായ മാക്സ് തുരിയാൻ (Max Thurian) പറയുന്നു.

2. പരിശുദ്ധ കന്യകയോടുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ബഹുമതി പ്രകടനങ്ങളും വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്കു വഴിനടത്തുന്നുവെന്നാണ് രണ്ടാമത്തെ ആരോപണം. കിഞ്ചിജ്ഞരായ സാമാന്യ വിശ്വാസികൾ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതിനു പകരം ഒരു സൃഷ്ടിയായ സ്ത്രീയെ ആരാധിക്കുന്നതിനിടയാകുന്നു. മെക്സിക്കോയിലും സ്പെയിനിലും ഫ്രാൻസിലുമൊക്കെ, പഴയ പേഗൻ ദേവതകളുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ കന്യകമറിയാമിന്റെ വിഗ്രഹങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി, ഗ്രാമവാസികളും തീർത്ഥാടകരും അവയെ ദേവതയായിത്തന്നെ ആരാധിച്ചുവരുന്നു എന്നും ആരോപണമുണ്ട്. ലാസലേറ്റിലും ലൂർദ്ദിലും കന്യകമറിയാമ്മിനെ ദൈവമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ആരാധനയാണത്രെ.

3. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷകത്വത്തെ കുറേശ്ശ കുറേശ്ശയായി പുറകോട്ടു തള്ളി കന്യകമറിയാമിന് ആ സ്ഥാനം കൊടുക്കുവാനുള്ള ഉദ്യമമാണ് റോമ്മാസഭ നടത്തുന്നതെന്നാണ് മൂന്നാമത്തെ ആരോപണം. അവർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന ചില കാര്യങ്ങൾ:-

a. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അത്ഭുതാവഹമായ ജനനത്തിനു സമമായി പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അത്ഭുതാവഹമായ അമലോല്ഭവ സിദ്ധാന്തം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. b. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് സമമായി, പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം രക്ഷയ്ക്കായി വിശ്വസിയ്ക്കേണ്ട സത്യമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. c. കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സന്തോഷാത്മകങ്ങളും വേദാത്മകങ്ങളും മഹ

ത്വാത്മകങ്ങളുമായ പതിനഞ്ചു സംഭവങ്ങൾ വീതം ധ്യാനിക്കുന്നതിനുള്ള കൊന്തയുടെ കൂടെ 150 'നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയമേ' കൂടി ചൊല്ലുവാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. d. കർത്താവിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെ (Sacred Heart) ആരാധനയ്ക്കു സമമായി കന്യകമറിയാമിന്റെ അമലഹൃദയത്തെ (Immaculate Heart) ആരാധിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. e. മരിയൻ ആണ്ടായ 1954-ൽ മാർപ്പാപ്പ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത പരിശുദ്ധ കന്യകയോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുന്നവളായിത്തന്നെ ദൈവമാതാവിനെ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

സഭാവിശ്വാസ ചരിത്രം എന്തു പറയുന്നു?

കിഴക്കൻ സഭകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിശ്വാസപരമായ കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കുന്നതിന് മൂന്നു സംഗതികൾ പരിശോധിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്. വി. വേദപുസ്തകം (Scripture), സഭയിൽ പൊതുവേ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിശ്വാസസംഹിത (Dogma), സഭയുടെ ആരാധന (Liturgy & devotion), ഇവ മൂന്നും കൂടിയാണ് പ്രശ്നാത്മകമായ വിഷയങ്ങളിൽ ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തുന്നതിനു നമ്മെ സഹായിക്കേണ്ടത്. പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമ്മിന്റെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റിയും ഈ മൂന്നുപാധികളെ ആധാരമാക്കി നമുക്ക് അല്പമായൊന്നു ചിന്തിക്കാം.

വി. വേദപുസ്തകം

സാധാരണ ചിന്താഗതിയിൽ വേദപുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനെതിരായി മൂന്ന് പ്രധാന വേദവിഭാഗങ്ങൾ കണ്ണിൽപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേതു വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം 11:11, വി. ലൂക്കോസ് 7:28 ആണ്. "സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനേക്കാൾ വലിയവൻ ആരും എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല." ഇങ്ങനെയെങ്കിൽ പരിശുദ്ധ കന്യകയെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി നാം വി. യോഹന്നാൻ മാംദോനോയെ ബഹുമാനിക്കേണ്ടതല്ലയോ?

വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം 11:27-28 ആണ് രണ്ടാമത്തെ വേദവിഭാഗം. "ഇതു പറയുമ്പോൾ പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു സ്ത്രീ ഉച്ചത്തിൽ അവനോട് 'നിന്നെ ചുമന്ന ഉദരവും നീ കുടിച്ച മുലയും ഭാഗ്യമുള്ളവ' എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന് അവൻ 'അല്ല ദൈവത്തിന്റെ വചനം കേട്ട് പ്രമാണിക്കുന്നവർ അത്രേ ഭാഗ്യവാന്മാർ' എന്നു പറഞ്ഞു." ഇവിടെയും വി. ദൈവമാതാവിന്റെ പ്രാമുഖ്യത്തെ നമ്മുടെ കർത്താവ് കുറയ്ക്കുകയല്ലേ ചെയ്തത്?

ഇതുപോലെ പലരും എടുത്തുകാണിക്കുന്ന മൂന്നാമത്തൊരു വേദ

വിഭാഗം കാനായിലെ കല്യാണവേളയിൽ വീഞ്ഞു തീർന്നുപോയി എന്നുള്ള മാതാവിന്റെ ഉൽബോധനത്തിനു മറുപടിയായി നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞ “സ്ത്രീയേ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിലെന്ത്?” (വി. യോഹ. 2:4) എന്ന വചനം ആണ്.

ഇവ മൂന്നിനെയും പറ്റി ചുരുക്കമായി ചിലതു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

വി. മത്തായി 11 മുഴുവൻ വായിച്ചുനോക്കുക. അതിങ്ങനെ തുടരുന്നു. “എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനിലും വലിയവൻ എന്ന് ഞാൻ സത്യമായിട്ട് നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.” ഐഹിക ജനനസംബന്ധമായ ഒരു മഹത്വം മാത്രമാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ് വി. യോഹന്നാനു കല്പിക്കുന്നത്. അത് ഒരു പക്ഷേ അദ്ദേഹം ഏലിയാ പ്രവാചകന്റെ ആത്മാവായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ മഹത്വം ദൈവദത്തമായതാണ്. പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയം ജന്മനാ വി. യോഹന്നാനേക്കാൾ ഉയർന്നവളല്ല. അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തത്തെ നിരാകരിക്കുന്നതിന് ഇതുതന്നെ മതിയായ തെളിവാണ്. സ്ത്രീകളിൽ നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ പാപമില്ലാത്തവൾ വി. കന്യക മാത്രമാണെന്ന് പറയുവാനും ഇതുകൊണ്ട് സാദ്ധ്യമല്ല. വി. യൂഹാനോനായിരിക്കണം അതിനേക്കാൾ പാപമില്ലാത്തവൻ. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം പരിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്കാകുവാൻ ഈ വാക്യം ഒരു തടസ്സമല്ല താനും. എന്നാലെന്തിനാണ് വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മഹത്വം സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചു എന്നതിലാണോ? ആ ചിന്തയ്ക്കെതിരല്ലേ രണ്ടാമതും മൂന്നാമതും ഉദ്ധരിച്ച വാക്യങ്ങൾ.

ഏതായാലും കാനായിലെ കല്യാണത്തിൽവെച്ചു പറഞ്ഞ വാക്യത്തെ കർത്താവും തന്റെ മാതാവും തമ്മിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നത് വെറും മൂഢത്വമാണ്. അറമായ ഭാഷയിലെ ഒരു പ്രത്യേക ശൈലിയാണിത്. ഒന്നാമത്, “എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്ത്” എന്ന് മൂലഭാഷയിലില്ല. “എനിക്കും നിനക്കും എന്ത്?” എന്നേ ഗ്രീക്ക് പറയുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ, അതിന്റെ പോലും അർത്ഥം നമുക്കിതിൽ പങ്കില്ലെന്നല്ല; പ്രത്യുത, ഏതെങ്കിലും ഒരഭ്യർത്ഥനയെ നിരാകരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ഒരു ശൈലിപ്രയോഗം മാത്രമാണിത്.

എന്നാൽ തന്റെ മാതാവിനെ ബഹുമാനിച്ചും പുകഴ്ത്തിയും സംസാരിച്ച സ്ത്രീയുടെ വചനങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി കർത്താവ് പറഞ്ഞ വാക്കിന്റെ അർത്ഥം മാതാവിനേക്കാൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ് സാധാരണ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നല്ലേ?

അല്ല, ഒരിക്കലും അല്ല.

തന്റെ മാതാവിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യത്തെ ആ സ്ത്രീ തെറ്റിദ്ധരിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ് കർത്താവ് പറഞ്ഞ വാക്കിന്റെ സാരം. കർത്താവുമായുള്ള ശാരീരിക സമ്പർക്കമുണ്ടാവുകയെന്നതല്ല മനുഷ്യന്റെ മഹാഭാഗ്യം. കർത്താവിനെ ഗർഭത്തിൽ വഹിച്ചതുകൊണ്ടുമല്ല പരിശുദ്ധ കന്യക സർവ്വരേക്കാൾ ഭാഗ്യവതിയായത്.

വി. ലൂക്കോസ് 11:28 ഒരിക്കൽക്കൂടെ വായിച്ചുനോക്കുക. അതാണ് വിശുദ്ധ ദൈവമാതാവിന്റെ യഥാർത്ഥ ഭാഗ്യം. വിധിനിർണ്ണായകമായ ദൈവവചനം കേൾക്കുകയും അവയെ ഹൃദയത്തിൽ സംഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. വചനം ഗബ്രിയേൽ മാലാഖയിൽക്കൂടി വന്നപ്പോൾ അതു കേൾക്കുകയും ഹൃദയത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ പരിശുദ്ധ കന്യക സന്നദ്ധയായി എന്നുള്ളതാണ് വി. മറിയാമിന്റെ മഹാഭാഗ്യം.

"അവന്റെ അമ്മയാകട്ടെ ഈ സംഗതികളെല്ലാം അവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സംഭരിച്ചുവെച്ചു" (വി. ലൂക്കോസ് 2:51).

ഇതാണ് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം. സുവിശേഷമാകുന്ന ദിവ്യവചനത്തെ നാം ഹൃദപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും സംഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുമൂലം യഥാർത്ഥ ദിവ്യവചനമായ യേശുമിശിഹാ നമ്മിലേക്കെഴുന്നെള്ളി വരുന്നു (പരിശുദ്ധ കുർബാന). കന്യകമറിയാമിനുണ്ടായ അനുഭവത്തിൽ നിന്നാണ് സഭയുടെ ഉത്ഭവം. പരിശുദ്ധ കന്യക ദൈവവചനത്തെ ശ്രവിക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ഹൃദയത്തിൽ സംഭരിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങിനെ പുത്രൻതമ്പുരാൻ ആ ജീവിതത്തിൽ ഉരുവായി. ഈ കർതൃശരീരമാണ് സഭ. സഭയേയും പരിശുദ്ധ കന്യകയേയും നമ്മുടെ കർത്താവിനേയും അന്യോന്യം മാറ്റിനിറുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതാണ് കിഴക്കൻ സഭകൾ വിശുദ്ധ മറിയാമിന് കൊടുക്കുന്ന അതുല്യസ്ഥാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. അത് വേദപുസ്തകത്തിനെതിരല്ല. പ്രത്യുത വേദാധിഷ്ഠിതമാണ്.

വേദപുസ്തകവും ആദിമ ക്രൈസ്തവ ശതകങ്ങളും ദൈവമാതാവിനെപ്പറ്റി മൗനമവലംബിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നത് വേദപുസ്തക ശബ്ദം കേൾക്കുവാൻ നമുക്ക് ചെവിയില്ലെന്നുള്ളതിന്റെ ഫലം മാത്രമാണ്. കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലെ ആദ്യഭാഗം ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ സംസാരിച്ച ദൈവവചനമാണെന്നുള്ളതു പോലും ഓർമ്മയില്ലാത്ത എന്റെ ലൂഥറൻ സുഹൃത്തിനെപ്പോലുള്ളവർക്ക് ആ പ്രാർത്ഥന 'വ്യഭിചാര'മാണെന്നു പറയുവാൻ തോന്നിയത് ഒന്നുകിൽ അജ്ഞത കൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ആഹങ്കാരം കൊണ്ടോ, ഒരു പക്ഷേ ഇതു രണ്ടിന്റേയും ഫലമായോ ആയിരിക്കണം. ഈ പ്രാർത്ഥനയിലെ രണ്ടാമത്തെ

വാചകം വിശുദ്ധയായ ഏലിശ്ബാ പറഞ്ഞതായി വേദപുസ്തകത്തിലുള്ള വാക്യമാണ് (ലൂക്കോസ് 1:42). അവസാനത്തെ വാചകം, കർതൃപ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ സഭ ചേർത്തതുപോലെ (എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ രാജ്യവും ശക്തിയും മഹത്വവും നിനക്കുള്ളതാകുന്നു) ക്രിസ്തുശരീരത്തിന്റെ അതിപ്രധാന ഭാഗമായ പരിശുദ്ധ കന്യകയോട്, നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പാനുള്ള ഒരർത്ഥനയുമാണ്. ഇതിലെവിടെയാണ് വിഗ്രഹാരാധനയോ വേദവിപരീതമോ ഉള്ളതെന്ന് ശാന്തമായി ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് കാണുവാൻ പ്രയാസമാണ്.

പരിശുദ്ധ കന്യകയെക്കുറിച്ചുള്ള സഭയുടെ വിശ്വാസം വേദാധിഷ്ഠിതമാണോ എന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു കൂടുതൽ ചിന്തിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുള്ളവർ താഴെപ്പറയുന്ന രേഖകൾ പരിശോധിക്കുന്നത് സഹായകമായിരിക്കും.

The Mother of God, Edited by E. L. Mascall, Dacre Press, London, 1949 (6 shillings).

2

സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ വീക്ഷണം

സഭയുടെ വിശ്വാസ സംഹിതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കൂടിയും വി. കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ചു നാം ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകൾ, വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾ, വേദശാസ്ത്രം (Dogmatic Theology) എന്നിവയും നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

പാശ്ചാത്യസഭകളിലെ പിതാക്കന്മാരാണ് ഇത് സംബന്ധിച്ച് ആദ്യമായും അധികമായും എഴുതിയത്. അവരിലെല്ലാം പൊതുവെ കാണുന്ന ആശയഗതി, ആദിമസ്ത്രീയായ ഹവ്വായുടെ പാപം മൂലം വന്ന ശാപത്തിന് ശാന്തിയുണ്ടായത്, ദ്വിതീയ സ്ത്രീയായ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാം ദൈവത്തിനു തന്നെത്തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതു കൊണ്ടാണെന്നുള്ളതാണ്. ആധുനിക കാതോലിക വേദശാസ്ത്രത്തിൽ ഇതിന് Eva - ave doctrine എന്നു പേരു പറയുന്നു (Eva എന്നുള്ളതു ഹവ്വായുടെ ലത്തീൻ രൂപവും ave എന്നുള്ളതു കൃപനിറഞ്ഞ മറിയമേ എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലെ ആദ്യ പദവുമാണ്. Eva എന്ന കന്യകയുടെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കു പരിഹാരമുണ്ടായതു വേറൊരു കന്യക ave എന്നു തുടങ്ങുന്ന ദൈവവചനം സ്വീകരിച്ചതു മൂലമാണല്ലോ).

ജസ്റ്റിൻ മാർട്ടിയർ

166-ാമാണ്ടിൽ റോമിൽ വച്ചു കൊല്ലപ്പെട്ട ഈ പിതാവ് യഹൂദന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചെഴുതിയ ട്രൈഫോവുമായുള്ള സംഭാഷണം എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലാണ് ആദ്യമായി ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചു കാണുന്നത്.

“സകല സൃഷ്ടിക്കും മുമ്പായി പിതാവിൽനിന്നും അവന്റെ ശക്തിയും ഇച്ഛയും മൂലം ജനിച്ചവനാണ് താൻ (വചനം) എന്നും നാം അറിയുന്നു. ... സർപ്പം മൂലമുണ്ടായ അനുസരണക്കേട്, അതാരംഭിച്ച വിധത്തിൽ തന്നെ ഇല്ലാതാക്കുവാൻ വേണ്ടി, താൻ കന്യകയിൽനിന്നു ജനിച്ചു മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അന്നുവരെ നിഷ്ക്കന്മഷ കന്യകയായിരുന്ന ഹവ്വാ സർപ്പം സംസാരിച്ച വചനത്തെ ഗർഭത്തിൽ ധരിക്കുകയും അനുസരണക്കേടിനേയും മരണത്തേയും ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. കന്യകമറിയാമാകട്ടെ വിശ്വാസവും സന്തോഷവും കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിട്ടു (ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് അവളുടെ മേൽ വരുമെന്നും അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി അവളെ നിഴലിടുമെന്നും, തന്മൂലം അവളിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന പരിശുദ്ധൻ ദൈവപുത്രനാണെന്നുമുള്ള സദ്വാർത്ത മാലാഖാ

അവളെ അറിയിച്ചപ്പോൾ) ഉത്തരം പറഞ്ഞത് “നിന്റെ വചനംപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ” എന്നായിരുന്നുവല്ലോ.

തെർത്തുല്യൻ

ക്രിസ്താബ്ദം 150 മുതൽ 220 വരെ വടക്കേ ആഫ്രിക്കയിലെ ഒരു കശ്ശീശായായിരുന്ന തെർത്തുല്യൻ പാശ്ചാത്യ വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ പിതാക്കന്മാരിലൊരാളാണ്. ത്രിത്വം, ക്നൂമാ, ആദിയായ പദങ്ങൾപോലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളത്രെ. De Carne Chirst എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളുടെ 17-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നാണീ ഉദ്ധരണി.

“സാത്താൻ കരസ്ഥമാക്കിയ ദൈവരൂപവും സാമ്യവും സാത്താന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തുല്യമായ ഒരു പ്രവൃത്തി മൂലം ദൈവം വീണ്ടെടുത്തു. മരണസ്ഥാപകമായ വചനം ഹവ്വായിലേയ്ക്കു പ്രവേശിച്ചത് ഹവ്വാ കന്യ കയായിരിക്കെയായിരുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ജീവനെ സ്ഥാപിക്കയും കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവവചനവും ഒരു കന്യകയിലേയ്ക്കു തന്നെ പ്രവേശിച്ചു. ഇതുണ്ടായതു സ്ത്രീവർഗ്ഗം നാശവിധേയമാക്കിയ തിനെ സ്ത്രീവർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെത്തന്നെ രക്ഷയിലേയ്ക്കു തിരിയെ കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. ഹവ്വാ സർപ്പത്തെ വിശ്വസിച്ചു; മറിയാം ഗബ്രിയേലിനെ വിശ്വസിച്ചു. ഒരുവൾ തന്റെ വിശ്വാസം മൂലം ഉളവാക്കിയ അബദ്ധത്തെ മറ്റവൾ വിശ്വാസം മൂലം ദൂരീകരിച്ചു.

ഐറേനിയോസ്

ദക്ഷിണഗാൾ പ്രദേശത്തെ ലിയോൺസ് നഗരത്തിലെ മെത്രാനായി രുന്ന ഈ പിതാവ് ക്രിസ്താബ്ദം 200-ാമാണ്ടിൽ കാലം ചെയ്തു. അപ്പ സ്തോലിക കാലത്തിന് ശേഷമുണ്ടായ മൂന്നു പ്രധാന വേദശാസ്ത്ര കേന്ദ്രങ്ങൾ അലക്സന്ത്ര്യ (ഓറിജൻ, ക്ളീമിസ്), വടക്കേ ആഫ്രിക്കാ (തെർത്തുല്യൻ), ആസ്യമൈനർ (വി. യോഹന്നാൻ, പോലിക്കാർപ്പ്) എന്നി വയായിരുന്നു. ആസ്യയിലെ ഈ വേദശാസ്ത്ര ചിന്താഗതി തിരുവെഴു ത്തുകളിന്മേൽ അധിഷ്ഠിതവും, മറ്റു രണ്ടു കേന്ദ്രങ്ങളിലെയും ആത്യ ന്തിക ചിന്താസരണികളെ രമ്യപ്പെടുത്തികൊണ്ടുള്ളതുമത്രേ. അതിന്റെ പ്രധാന വിധാതാവാണ് വി. ഐറേനിയോസ്. വേദവിപരീതികൾക്കെതി രായെഴുതിയ Adversus Haereses എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മൂന്നാം പുസ്തകം 22-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും അഞ്ചാം പുസ്തകം 19-ാം അദ്ധ്യായത്തിലും അദ്ദേഹം പരിശുദ്ധ കന്യകയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ട്. അവിടെയും കന്യകയായ ഹവ്വായുടെ പാപം മൂലം വന്ന ദുരന്തം കന്യകയായ മറി യാമിന്റെ അനുസരണം മൂലമാണ് പരിഹൃതമാകുന്നതെന്ന ചിന്തയാണ് മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നത്. 5.19-ൽ നിന്നൊരു ഭാഗം താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

“സന്ദേശവാഹകന്റെ സംസാരം മൂലം വശീകൃതയായ ഹവ്വാ ദൈവ വചനത്തെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്നും പലായനം ചെയ്തു. മറിയാമിനോടു സന്ദേശവാഹകൻ (മാലാഖ) സദ്വാർത്ത പ്രഖ്യാ പനം ചെയ്തു. അവൾ ആ വചനത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തെ ഉള്ളിൽ വഹിച്ചു. ഒരുവൾ ദൈവത്തെ നിഷേധിച്ചുവെങ്കിലും മറ്റവൾ അവനെ അനുസരിപ്പാൻ കാരണമായി. അങ്ങനെ കന്യകമറിയാം കന്യ കയായ ഹവ്വായുടെ പ്രതിപാഠക (Advocate) ആയിത്തീർന്നു. ഒരു കന്യക മൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗം മരണത്തിലേയ്ക്കു പിടിച്ചുകെട്ടപ്പെട്ടതു പോലെ തന്നെ മറ്റൊരു കന്യക മൂലം അതു വിമുക്തമായി (രക്ഷിക്ക പ്പെട്ടു). ഒരു കന്യകയുടെ അനുസരണക്കേടിനു പ്രതിവിധിയായി ഒരു കന്യകയുടെ അനുസരണം ഉണ്ടായി.”

ഈ മൂന്നു പിതാക്കന്മാരുടെയും അഭിപ്രായഗതിയിൽ കന്യകമറിയാ മിനെ ദൈവത്തിന്റെ നിശ്ചേഷ്ടമായ (passive) ഒരു ഉപകരണമായി മാത്ര മല്ല കരുതുന്നത്. പ്രത്യുത സ്വമേധയാ സഹകരിക്കുന്ന ഒരു മനുഷ്യ വ്യക്തിയായിട്ടത്രെ. കന്യകയുടെ വിശ്വാസവും അനുസരണവും കർത്താ വിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിനാവശ്യമായിരുന്നു. ദൈവം തന്നെ തെരഞ്ഞെ ടുത്തു എന്നുള്ള അത്ഭുതാവഹ പരമാർത്ഥത്തോടൊപ്പം തന്നെ നാം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ് പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഈ സ്വമേധയാ സഹ കരണവും അനുസരണവും.

ക്രിസ്താബ്ദം ഇരുനൂറാമാണ്ടിനോടടുത്ത് ഇതുപോലുള്ള വിശ്വാസം ക്രൈസ്തവ വേദശാസ്ത്രത്തിന്റെ എല്ലാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും പരന്നുകഴിഞ്ഞി രുന്നുവെങ്കിൽ ആദിമസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിൽ തന്നെ അലിഖിതമായി ക്കിടന്നിരുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമായിരുന്നു പരിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്കു നൽക പ്പെടുന്ന ഉന്നതസ്ഥാനമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല.

ഏതാണ്ട് നാലാം ശതാബ്ദമാകുമ്പോഴേയ്ക്ക് പരിശുദ്ധ കന്യകയെ ക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തയും വന്ദനവും കുറേക്കൂടെ ഉച്ചസ്ഥാനത്തെത്തുന്നു. ഊർശ്ലേമിലെ മാർ കൂറിലോസ് (315–386), മാർ അപ്രേം (378–ൽ അന്ത രിച്ചു), മാർ എപ്പിഫാനിയോസ് (320–400), ജെറോം (331–420) എന്നീ പിതാ ക്കന്മാരും ആഗൂസ്തീനോസും (430–ൽ അന്തരിച്ചു) അഖണ്ഡസഭയിൽ ത്തന്നെ ദൈവപ്രസവിത്രിയെക്കുറിച്ച് സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇവ രെല്ലാവരും അനുകരിക്കുന്ന ചിന്താഗതി മേലുദ്ധരിച്ച മൂന്നു പിതാക്കന്മാ രുടേതു തന്നെയാണ്.

എന്നാൽ ഇതിൽ നിന്നല്പം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചിന്താഗതിയാണ് മറ്റു ചില പിതാക്കന്മാരുടെ എഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നത്. മാർ ബസ്സേലി യോസ്, സ്വർണ്ണനാവുകാരൻ മാർ ഈവാനിയോസ്, അലക്സന്ത്ര്യയിലെ

മാർ കൂറിലോസ് എന്നീ മൂന്നു പിതാക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണ്.

മാർ ബസ്സേലിയോസ് (379-ൽ അന്തരിച്ചു) തന്റെ 260-ാം ലേഖനത്തിൽ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാതാവിനു തന്നിലുള്ള വിശ്വാസംപോലും ക്രൂശുമരണ സമയത്ത് ഇളകിപ്പോയെന്നും ശിമെയോൻ പ്രവചിച്ച "നിന്റെ സ്വന്തപ്രാണനിൽക്കൂടെയും ഒരു വാൾ കടക്കും" എന്ന വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം ഇതാണെന്നുമാണ്. തന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനുശേഷം മാത്രമാണ് പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പോലും വിശ്വാസം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉറച്ചതെന്നാണ് ഈ പിതാവ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

മാർ ഈവാനിയോസ് (407-ൽ അന്തരിച്ചു) ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നതു വി. മത്തായിയുടെ സുവിശേഷ വ്യാഖ്യാനം 4-ാം വിഭാഗം, 44-ാം വിഭാഗം, വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷ വ്യാഖ്യാനം 1-ാം വിഭാഗം എന്നീയിടങ്ങളിലാണ്. ആദ്യഭാഗത്തിലെ തന്റെ ചിന്താഗതി ഏതാണ്ടിങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം.

മാർ യൗസേഫിനോടുള്ള അറിയിപ്പ് കന്യകയുടെ ഗർഭധാരണശേഷമായിരുന്നല്ലോ. വിശുദ്ധ കന്യകയോടും ഗർഭധാരണശേഷം മാത്രം ഈ ശിശു ദൈവപുത്രനാണെന്നറിയിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നല്ലോ. പക്ഷേ, ഗർഭധാരണസമയത്തും അതിനുശേഷം കുറെ നാളത്തേക്കും തന്റെ ഉദരത്തിലുള്ള പ്രജയെപ്പറ്റിയുള്ള സത്യം ആ മാതാവിനറിയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ആ ശ്രേഷ്ഠ കന്യക വല്ല കടുംകയ്യും പ്രവർത്തിച്ചു പോകുമായിരുന്നു. അപമാനം സഹിക്കുവാൻ വഹിയാതെ കത്തിയോ കയറോ ഉപയോഗിച്ചു സ്വപ്രാണഹാനി വരുത്തുമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മാലാഖാ ഗർഭധാരണത്തിനു മുമ്പുതന്നെ കന്യകയുടെ അടുക്കൽ വന്നത് (വി. മത്തായി 4).

44-ാം വിഭാഗത്തിലെ ചില വാചകങ്ങൾ പരിഭാഷ ചെയ്തു താഴെ ചേർക്കുന്നു:

"ഇന്നു നാം ഒരു പുതിയ കാര്യം മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതായത് ക്രിസ്തുവിനെ ഗർഭത്തിൽ ധരിക്കുകയും അത്ഭുതാവഹമായ വിധത്തിൽ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കൊണ്ടു മാത്രം ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. പ്രത്യുത, യഥാർത്ഥ സൽഗുണം ഉണ്ടാകണം. ഇത് ഈ ഭാഗത്തിൽ നിന്നും സുവ്യക്തമാണ്. അവൻ പുരുഷാരത്തോടു സംസാരിക്കയിൽ തന്നെ ഇതാ അവന്റെ മാതാവും സഹോദരന്മാരും അവനോടു സംസാരിപ്പാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു പുറമേ നിൽക്കുന്നു. etc." (വി. മത്തായി 12:46-50). ഇതു താൻ പറഞ്ഞതു തന്റെ മാതാവിനെക്കുറിച്ചു തനിക്ക്

ലജ്ജയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടോ അവൾ തന്നെ ഗർഭത്തിൽ ധരിച്ചുവെന്നുള്ളത് നിഷേധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയോ ആയിരുന്നില്ല. കാരണം അവളെക്കുറിച്ച് തനിക്ക് ലജ്ജയുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ താൻ ആ ഗർഭത്തിൽകൂടെ കടക്കുകയില്ലായിരുന്നല്ലോ. എന്നാൽ താനിങ്ങനെ പറഞ്ഞത്, അവൾ കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്തിടത്തോളംകാലം ഇതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമില്ലെന്ന് കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ അവളുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഉത്ഭവം മഹത്വകാംക്ഷയിൽ നിന്നായിരുന്നു. തന്റെ മകന്റെ മേൽ തനിക്ക് ശക്തിയും അധികാരവുമുണ്ടെന്ന് പുരുഷാരത്തെ കാണിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു. ... താനെന്തുകൊണ്ടാണിങ്ങനെ പറഞ്ഞത്? തന്റെ മാതാവിന്റെ മനസ്സു കലക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല, പ്രത്യുത സ്വേച്ഛാധിപത്യപരമായ ഒരു സ്നേഹത്തിൽനിന്ന് അവളെ വിമുക്തയാക്കി തന്നെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ശരിയായ ആശയങ്ങളിലേയ്ക്ക് അവളെ ക്രമാനുഗതമായി കൊണ്ടുവരുന്നതിനും, താൻ അവളുടെ മകൻ മാത്രമല്ല അവളുടെ കർത്താവു കൂടെയാണെന്ന് അവളെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു.”

അലക്സന്ത്ര്യായിലെ മാർ കൂറിലോസ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നത് വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷ വ്യാഖ്യാനം 12-ാം പുസ്തകം 1064-ാം വിഭാഗത്തിലാണ്. ക്രൂശിനടുത്ത് വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ കരച്ചിൽ പുത്രമരണദുഃഖം കൊണ്ടു മാത്രമുണ്ടായതല്ല എന്നാണ് ഈ പിതാവിന്റെ ചിന്താഗതി. താൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനാകുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഈ മകൻ എങ്ങിനെ മരണത്തിനും അപമാനത്തിനും അധീനനായിത്തീരുന്നു എന്നുള്ള ചിന്തയിൽനിന്നു കർത്താവിന്റെ ദിവ്യ സ്വഭാവത്തെത്തന്നെ ആ സമയത്ത് ആ മാതാവ് സംശയിച്ചുവെന്നാണ് മാർ കൂറിലോസ് പറയുന്നത്.

ഈ മൂന്നു പിതാക്കന്മാരും പരിശുദ്ധ കന്യകയെ ആരാധിക്കുകയും അത്യധികമായി ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്തതായി കാണുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, വിശ്വാസപരമായ സംശയം, മഹത്വകാംക്ഷ എന്നീ പാപങ്ങൾ ദൈവമാതാവിൽ ആരോപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

3

തെയോട്ടൊക്കോസ്

പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നിർവചനങ്ങളുടെ ചരിത്രം നമുക്കൊന്നാരായാം.

ആദിമ പിതാക്കന്മാരുടെയിടയിൽത്തന്നെ കന്യകമറിയാമിനെക്കുറിച്ച് വളരെ ഉയർന്ന ഒരു ചിന്തയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്നും കണ്ടുവല്ലോ. എന്നാൽ ഒന്നാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ അന്ത്യം മുതൽ മിക്കവാറും എല്ലാ സഭാപിതാക്കന്മാരുംതന്നെ വളരെ മാഹാത്മ്യമുള്ള പദങ്ങളിലൂടെയാണ് കന്യകയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത്. ചില നവീകരണ ചിന്തകന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതുപോലെ സഭയിൽ നാലാം ശതാബ്ദത്തിന് ശേഷമുണ്ടായ ഒരു വികസനമല്ല കന്യകയുടെ ഉന്നത സ്ഥാനം.

എന്നാൽ ഇതു സംബന്ധമായ ഒരു ഖണ്ഡിത നിർവചനമുണ്ടായത് നെസ്തോറിനെതിരായി തീരുമാനമെടുക്കുന്നതിനു കൂടിയ 431-ലെ എഫേസോസ് സുന്നഹദോസിൽ വെച്ചായിരുന്നു. തെയോട്ടൊക്കൊസ് (Theotokose - God bearer) എന്ന ബഹുമതി സഭ കന്യകയ്ക്ക് നൽകുന്നതിനെ 428-ൽ നെസ്തോർ എതിർത്തു. ഓറിജന്റെ (188-254) കാലം മുതൽ സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചുവന്ന പദമായിരുന്നു ഇത്. ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്ന യഥാർത്ഥ വിവാദം കന്യകമറിയാമിന്റെ സ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചല്ല; പ്രത്യുത നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യൻ ചിന്തകന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വത്തെ ഉറപ്പിച്ചു പ്രഖ്യാപിച്ചു. അലക്സന്ത്ര്യക്കാരാകട്ടെ, തന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തെയാണ് പ്രധാനമായിക്കരുതിയത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതാവിനെ "ദൈവവാഹിനി", "ദൈവപ്രസവിത്രി" എന്നർത്ഥമുള്ള പദം (Theotokos) കൊണ്ടു വിവക്ഷിക്കുന്നതു മൂലം കന്യകയിൽനിന്നു തന്റെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ഉല്പാദിതമായി എന്നുള്ള സത്യം മറഞ്ഞുപോകുമെന്നും ദൈവത്തെ വഹിച്ച് ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചു എന്നുമാത്രം ചിന്തിക്കാനിടയാകുമെന്നുമായിരുന്നു അന്ത്യോഖ്യക്കാരുടേയും നെസ്തോറിന്റെയും വാദം. കന്യകമറിയാമിന്റെ സ്ഥാനമാഹാത്മ്യത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുകയോ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തെ നിഷേധിക്കുകയോ, നെസ്തോർ ചെയ്തില്ല.

എന്നാൽ 'തെയോട്ടോക്കോസ്' പദത്തിനെതിരായ വാദം ക്രിസ്തുവിന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അലക്സന്ത്ര്യക്കാരും പ്രത്യേകിച്ച് മാർ കൂറിലോസും കരുതിയത്. അതുകൊണ്ട് 430-ൽ

അദ്ദേഹം കുസ്തന്തീനോപോലീസിലേയ്ക്കെഴുതിയ ഒരു നീണ്ട കത്തിൽ തെയോട്ടോക്കോസ് പദത്തിനെതിരായ വാദത്തെ ശപിക്കുക യാണ് ചെയ്തത്. ആ കത്തിന്റെ അവസാനത്തിലുണ്ടായിരുന്ന 12 ശാപ ങ്ങളിലാദ്യത്തേതിങ്ങനെയാണ്.

"ഇമ്മാനുവേൽ സത്യത്തിൽ ദൈവമാണെന്നും ജഡമായിത്തീർന്ന ദൈവവചനത്തെ ജഡപ്രകാരം പ്രസവിച്ച പരിശുദ്ധ കന്യക തന്മൂലം 'ദൈവപ്രസവിത്രി' (Theotokos) ആണെന്നും ആരെങ്കിലും സമ്മതിക്കാ തിരുന്നാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനായിരിക്കട്ടെ."

അങ്ങിനെ 431 മുതലാണ് ഈ പദം സഭ മുഴുവനിലും പ്രചാരത്തിൽ വന്നത്. ഗ്രീക്കു ഭാഷയിൽ വളരെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കരുപ്പിടിപ്പിച്ച ഒരു പുതിയ വാക്കാണ് Theotokos. ദൈവജനനി (ദൈവത്തെ ഉത്ഭവിപ്പിച്ച വൾ) എന്ന അർത്ഥമുള്ള Theo genitrix എന്ന പദമോ ദൈവമാതാവെ ന്നർത്ഥമുള്ള Theomatrix എന്ന പദമോ സഭയുപയോഗിച്ചില്ല. എന്നാൽ മറ്റു ഭാഷകളിലേയ്ക്ക് ഈ പദം വിവർത്തനം ചെയ്തപ്പോൾ ഇത്രതന്നെ ശ്രദ്ധ ചെലുത്താതിരുന്നതു മൂലം വളരെയധികം ധാരണപ്പിശകുകൾ പലരുടേയും മനസ്സിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്.

Theotokos പദം തെറ്റാണെന്ന് നെസ്തോറിന്റെ കൂട്ടുകാർപോലും വാദിച്ചില്ല. മാർ തെയോഡോറെറ്റ്, അന്ത്യോഖ്യായിലെ മാർ യൂഹാനോൻ, മുതലായവർ നെസ്തോർപക്ഷത്തു നിന്നുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ പദത്തെ അംഗീകരിച്ചു. വലിയ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, നിസ്സായിലെ ഗ്രീഗോറി യോസ്, ഗ്രീഗോറിയോസ് നാസിയാൻസസ് എന്നിവരും ഈ പദം ഉപയോ ഗിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്ന അർത്ഥം ആദിമ സഭയിൽത്തന്നെ യുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് വേണം വിചാരിപ്പാൻ. ഇതിനെതിരായിട്ടുണ്ടായ നാല് വേദവിപരീതങ്ങളെ സഭ ശക്തിയുക്തം നിരാകരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

1. പുത്രസ്വീകാരവാദം (Adoptionism) (യേശു മനുഷ്യനായിരുന്നു വെന്നും പിന്നീട് ദൈവപുത്രനായി ഉയർത്തപ്പെടുകയുമാണ് ചെയ്തത് എന്ന വാദം).

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കന്യകജനനത്തിനർത്ഥമൊന്നുമില്ല. മനു ഷ്യാവതാരം ആരംഭിക്കുന്നത് ഈ പുത്രസ്വീകാരത്തിന്റെ സമയത്ത് മാത്ര മാണ്. അതിൽ കന്യകമറിയാമിന് പങ്കൊന്നുമില്ല. ഈ വാദഗതിപ്രകാരം ദൈവം മനുഷ്യനാവുകയില്ല. മനുഷ്യൻ ദൈവമാകുകയാണ് ചെയ്തത്. കന്യകയുടെ ദൈവപ്രസവിത്രി സ്ഥാനത്തിനെതിരായ ഈ ചിന്താഗതി

സഭയൊരിക്കലും അംഗീകരിക്കയില്ല.

2. നെസ്തോറിയൻ വാദം

കന്യകയിൽനിന്ന് ജനിച്ചത് മനുഷ്യനായ യേശുവായിരുന്നുവെന്നും, ദൈവപുത്രൻ ആ ശിശുവുമായി അഭേദ്യമായ ബന്ധം പുലർത്തുകയേ ചെയ്തുള്ളുവെന്നുമുള്ള ഈ വാദഗതി സ്വീകരിക്കുകയാണെങ്കിലും കന്യകമറിയാമിനെ 'ദൈവപ്രസവിത്രി'യെന്നു വിളിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

3. മായാവാദം (Docetism)

ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം ഒരു മായ മാത്രമായിരുന്നുവെന്നുള്ള ചിന്താഗതിയിലും കന്യകമറിയാമിന് ഒരു നാടകത്തിലെ നടിയുടെ സ്ഥാന മേയുള്ളു. ഇതിനേയും സഭ തള്ളിക്കളയുകയാണുണ്ടായത്.

4 എവുത്തിക്കോസിന്റെ വാദം (ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം തന്റെ ദൈവത്വത്തിൽ അലിഞ്ഞുചേർന്നുവെന്നുള്ള ചിന്ത)

ഇവിടേയും കന്യകമറിയാമിന്റെ സ്ഥാനം മനുഷ്യരൂപത്തിൽക്കൂടെ യുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷപ്പെടലിന്റെ ഉപകരണമെന്ന നിലയി ലേയ്ക്ക് താഴുന്നു. തന്റെ മനുഷ്യത്വം നിത്യതയുള്ളതല്ലെങ്കിൽ തന്നെ പ്രസവിച്ചവളെ ദൈവപ്രസവിത്രിയെന്ന് വിളിക്കുന്നതും ശരിയായിരിക്കു കയില്ലല്ലോ.

ഇങ്ങനെ സഭയിലുദിച്ച വേദവിപരീതങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ദൈവപ്രസ വിത്രിയുടെ ഉന്നതസ്ഥാനത്തെക്കൂടെ ബാധിക്കുന്നവയായിരുന്നുവെന്നു ള്ളതിൽനിന്നും, സ്തുതിചൊവ്വാകപ്പെട്ട വിശ്വാസവും കന്യകയുടെ പ്രത്യേക സ്ഥാനവും തമ്മിൽ അഭേദ്യമായ ബന്ധമുണ്ടെന്നു കാണാ മല്ലോ.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ നിത്യമനുഷ്യത്വം എന്നീ രണ്ട് തൂണുകളിന്മേലാണ് വിശുദ്ധ കന്യകയുടെ സ്ഥാനം നിലകൊള്ളുന്നത്.

ആദ്യത്തേത് സാധ്യമായിത്തീർന്നത്, കന്യക സ്വയം ദൈവത്തിന് കീഴ്പ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തതുകൊണ്ടാണ്. ഒൻപതുമാസം വചനമാം ദൈവത്തെ ഗർഭത്തിൽ ധരിച്ച അത്ഭുത സ്ത്രീയാണീ വിശുദ്ധ കന്യക. ഹവ്വായുടെ അവിശ്വാസവും അനുസരണക്കേടും മൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുണ്ടായ മഹാപതനത്തിൽനിന്ന് തന്റെ വിശ്വാസവും അനുസരണവും മൂലമാണ് ദൈവം അതിനെ ഉദ്ധരിച്ചത്.

രണ്ടാമത്തെക്കാര്യം പല നവീകരണവിശ്വാസികളുമിന്ന് വിസ്മരി

ക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാണ്. നമ്മുടെ കർത്താവ് ഇന്നും പൂർണ്ണ മനുഷ്യനും പൂർണ്ണ ദൈവവുമാണ്. തന്റെ മനുഷ്യത്വവും ദൈവത്വവും രണ്ടും വേർപെട്ടല്ല നിൽക്കുന്നത്. സ്വർഗാരോഹണത്തോടെ തന്റെ മനുഷ്യത്വം അവസാനിച്ചിട്ടില്ല. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഇന്നും വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ മാതാവാണ് പരിശുദ്ധ കന്യക.

4

അമലോത്ഭവ വാദം

സകല സഭാംഗങ്ങളും സ്വീകരിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടതായി 1854 ഡിസംബറിൽ റോമാസഭ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഒരു വിശ്വാസസത്യമാണ് പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയാമിന്റെ അമലോത്ഭവസിദ്ധാന്തം. അതിലെ പ്രധാന വാചകത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയും മലയാള വിവർത്തനവും താഴെ ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

“We, by the authority of our Lord Jesus Christ of the blessed Apostles Peter and Paul and by that invested in us do, to the honour of the holy and undivided Trinity, for the glory and adornment of the Virgin Mother of God for the exaltation of the Catholic faith, and the advancement of the Chirstian Religion DECLARE AND PRONOUNCE AND DEFINE that the doctrine which holds that the Blessed Virgin Mary, in the first of her conception, has been, a special grace and privilege of Almighty God and in view of the merits of Jesus Christ, The saviour of the human race, preserved and exempted from every stain of original sin, is revealed God, and consequently is to be believed firmly and inviolably by all the faithful” (From the bull “Ineffabilis” of Pope Pius IX; Published in English by M. H. Gill & Son Ltd. Dublin, 1954).

“നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടേയും, വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ശ്ലീഹന്മാരായ പത്രോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും അധികാരത്താലും, നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമായ അധികാരത്തിലും, വിശുദ്ധിയുള്ളതും അവിഭാജ്യമായതുമായ ത്രിത്വത്തിന്റെ ബഹുമതിയ്ക്കായി കന്യകയായ ദൈവമാതാവിന്റെ മഹത്വത്തിനും വിഭൂഷണത്തിനും വേണ്ടിയും, കാതോലിക വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടിയും, ക്രിസ്തീയ മതത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയും, നാം അറിയിക്കുകയും പ്രഖ്യാപിക്കുകയും നിർവ്വചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നാൽ - വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കന്യകമറിയാം അവളുടെ ഉല്പാദനത്തിന്റെ പ്രഥമ നിമിഷത്തിങ്കൽത്തന്നെ, സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക കൃപയും അധികാരവും മൂലവും, മനുഷ്യവർഗത്തിന്റെ രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുണ്യങ്ങളെ ദർശിച്ചുകൊണ്ടും, മൂലപാപത്തിന്റെ (ജന്മപാപത്തിന്റെ) സർവലേശത്തിൽ നിന്നും സംരക്ഷിതയും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടവളുമാണെന്നുള്ള വിശ്വാസസത്യം, ദൈവത്താൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതും തന്മൂലം എല്ലാ വിശ്വാസികളാലും ഉറപ്പായും അഭേദ്യമായും വിശ്വസിക്കപ്പെടേണ്ടതുമാകുന്നുവെന്നത്രെ.”

ഈ പ്രഖ്യാപനത്തെപ്പറ്റി രണ്ടുമൂന്നു കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേകം ചൂണ്ടി

ക്കാണിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

1. 1854-നു മുമ്പുതന്നെ ഈ വിശ്വാസം നിലവിലിരുന്നുവെന്നാണ് റോമിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പ്രഖ്യാപനം.

2. ക്രിസ്തുവിന്റെയും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റേയും ഉന്നമനത്തിന് വേണ്ടിയാണ് ഈ പ്രഖ്യാപനം.

3. അത്ഭുതാവഹമായ ഒരു ഗർഭധാരണത്തെപ്പറ്റി ഇവിടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന വിഷയം വിവാദാർഹമാണ്. അമലോത്ഭവം എന്ന പദം തന്നെ ഈ വാചകത്തിലില്ല.

അമലോത്ഭവ വിശ്വാസത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം

ഈ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ ശതവത്സരപൂർത്തിയെ ആസ്പദമാക്കി 1954-ാമാണ്ടിനെ "മരിയൻ വർഷ"മായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ട് കാലം ചെയ്ത മാർപ്പാപ്പാ പന്ത്രണ്ടാം പീയൂസ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ Fulgens Corona എന്ന ബൂളായിൽ അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വേരുകളാരായുന്നുണ്ട്.

ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ ആരംഭം തിരുവെഴുത്തുകളിൽത്തന്നെയാണത്രെ. "നിനക്കും സ്ത്രീക്കും നിന്റെ സന്തതിക്കും തമ്മിൽ ഞാൻ ശത്രുതയുണ്ടാക്കും" (ഉല്പത്തി 3:15). കന്യകയുടെ സന്തതിയാണ് സർപ്പത്തിന്റെ തലയെ ചതയ്ക്കേണ്ടതെങ്കിൽ, കന്യകയും സർപ്പവും തമ്മിൽ നിത്യ ശത്രുത്വം ഉണ്ടാകണം. എപ്പോഴെങ്കിലും പാപലേശം കന്യകയെ തീണ്ടിയെങ്കിൽ അന്നുമുതൽ അവൾക്കു പിശാചിനോടുള്ള ബന്ധം ശത്രുത്വമല്ല അധീനത്വമാണെന്നാണ് മാർപ്പാപ്പാ വാദിക്കുന്നത്.

"കൃപ നിറഞ്ഞവൾ" എന്നു കന്യക അഭിസംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നു. പിന്നെ എങ്ങനെ പാപത്തിന് അവളിൽ സ്ഥാനമുണ്ടാകുമെന്നാണ് മാർപ്പാപ്പായുടെ മറ്റൊരു ചോദ്യം.

മാർപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയുടെ സംശയനിവൃത്തിക്കായി ഒരു ചോദ്യമേ ഈ ലേഖകനു വിനീതമായി ചോദിക്കാനുള്ളു. പരിശുദ്ധ കന്യക പാപരഹിതയും സർവ്വകൃപകളുടേയും കേദാരവുമായിരുന്നെങ്കിൽ മനുഷ്യവർഗത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു ആവശ്യമാണോ? ഈ അടുത്ത കാലത്തു യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദർശനമവിടത്തേയ്ക്കുണ്ടായി എന്നു പത്രങ്ങളിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ അറിഞ്ഞു. പരിശുദ്ധ കന്യകയും താനും കൂടിയാണ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് ആ കർത്താവ് പഠിപ്പിച്ചതായോ അവിടുത്തെ അപ്പോസ്തോലന്മാർ പഠിപ്പിച്ചതായോ തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്ന് അവിടുത്തേക്കറിവുണ്ടോ?

സുറിയാനിക്കാരുടെ പണ്ഡിത പിതാവും മഹാകവിയുമായ മാർ അപ്രേമിന്റെ മറ്റൊരു സ്തുതികീർത്തനമാണ് ഈ വിശ്വാസത്തിനു മാർപ്പാപ്പാ കാണുന്ന മറ്റൊരാലംബം. പുത്രൻതമ്പുരാനോടായി കവിയിങ്ങനെ പറയുന്നു: "യഥാർത്ഥത്തിൽ നീ മാത്രവും, നിന്റെ മാതാവുമാണ് സർവസുന്ദരർ, എന്തെന്നാൽ നിന്നിലോ നിന്റെ മാതാവിലോ കറ ഒന്നുമില്ല." ലക്ഷക്കണക്കിനു പദ്യശകലങ്ങളെഴുതിയിട്ടുള്ള ഈ പിതാവ് പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവം ഒരു വിശ്വാസസത്യമായി പഠിപ്പിച്ചെങ്കിൽ, റോമാക്കാരേക്കാൾ മുമ്പു സുറിയാനിക്കാർ അത് കണ്ടുപിടിക്കുമായിരുന്നു. കവിതയും വിശ്വാസസത്യവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കുറെ സാരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

ഈ വിശ്വാസം പണ്ടുമുതലേയുള്ളതാണെന്നതിന് മാർപ്പാപ്പാ ഉന്നയിക്കുന്ന മറ്റൊരു വാദം, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദങ്ങളിൽതന്നെ കുറിക്കാം.

"കൂടാതെ, കാതോലികൈക്യത്തിൽ നിന്നും വളരെക്കാലം മുമ്പേ പിന്തിരിഞ്ഞ കിഴക്കൻ ക്രൈസ്തവസഭകളിലെല്ലാം, നമുക്കെതിരായി മുൻവിധിയും നമ്മോടു വിരോധമുള്ളവരെങ്കിലും ഈ വിശ്വാസത്തെ സ്വീകരിക്കുകയും അമലകന്യകയുടെ ശ്രേഷ്ഠതയെ ആണ്ടുതോറും ആഘോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ പലരുണ്ട്. അവർ ഏക ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽനിന്നും വേർപെടുന്നതിന് മുമ്പുതന്നെ പുരാതനമായി ഈ വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിങ്ങനെയുണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു" (Fulgens Corona 1). കിഴക്കൻ സഭകൾ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ജനനപ്പെരുന്നാൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതും പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അമലോത്ഭവത്തിൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതും തമ്മിൽ കുറെ അധികം വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു സാധാരണക്കാർക്കു കാണുവാൻ കഴിയും.

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ അത്ഭുതരഹസ്യം ഇതുപോലുള്ള വിശ്വാസനിർവചനം കൊണ്ട് പുഷ്ടിപ്പെടുത്താമെന്നുദ്ദേശിക്കുന്നതിലേ കിഴക്കൻസഭകൾക്കു വിരോധമുള്ളു. പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഉൽകൃഷ്ട സ്ഥാനത്തെ റോമൻസഭ ഉപയോഗിക്കുന്നത്ര തന്നെ ഉന്നതങ്ങളായ ബഹുമതി പദങ്ങൾകൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളും അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനെ ആസ്പദമാക്കി യുക്തിപരമായ ഒരു നിർവചനമുണ്ടാക്കി അതെല്ലാവരും സ്വീകരിക്കണമെന്നും, സ്വീകരിക്കാത്തവർ "സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റേയും വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ശ്ലീഹന്മാരായ പത്രോസിന്റെയും പൗലോസിന്റെയും അതൃപ്തിക്കിരയാകു"മെന്നും പറഞ്ഞ് ഭീഷണിപ്പെടുത്തുന്നതിനെ കിഴക്കൻ സഭകൾക്കു

നിരാകരിക്കാതിരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു മാത്രം.

പാപം നിറഞ്ഞ മനുഷ്യവർഗ്ഗവും പാപമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ കൂടെയായ യേശുക്രിസ്തുവും തമ്മിലുള്ള വിടവ് ചിന്തകൾകൊണ്ടു നികത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമായതല്ല. പാപമില്ലാത്ത ഒരു മാതാവിനെ മുമ്പോണ്ടു കൊണ്ടുവരുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ പ്രശ്നമുണ്ടാക്കാമെന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ. ആ മാതാവും പാപപങ്കിലമായ മനുഷ്യവർഗ്ഗവും തമ്മിലുള്ള വിടവു നികത്തുവാൻ പുതിയ അത്ഭുതങ്ങളെ മനോധർമ്മംകൊണ്ട് കെട്ടിച്ചമയ്ക്കേണ്ടി വരുന്നു. അങ്ങനെയവസാനം ദൈവത്തിൽനിന്നും വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സത്യവും, നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുപയോഗിച്ചു നാം സൃഷ്ടിക്കുന്ന കുറെ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള അതിർത്തി തിരിച്ചറിയാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതായിത്തീരുന്നു. സത്യവും അസത്യവും കൂടെ കൂടിച്ചേരുന്നത് “ത്രിത്വത്തിന്റെ ബഹുമതി”ക്കോ “കാതോലിക വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനോ” കാരണമായിത്തീരുമോ?

5

ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ

ചോദ്യം: 'വാങ്ങിപ്പ്," എന്നതിന് ശരീരത്തോടു കൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നാണർത്ഥമെങ്കിൽ 'വാങ്ങിപ്പോയ പിതൃക്കൾക്കും ഭ്രാതാക്കൾക്കും നൽകാശ്വാസം' എന്നു നാം പാടുന്നതും വാങ്ങിപ്പോയവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുമൊക്കെ, ശരീരത്തോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടവരെക്കുറിച്ചു മാത്രമാണോ?

ഉത്തരം: അല്ല. "ശൂനോയോ" എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ തർജ്ജമയാണ് വാങ്ങിപ്പ്. Change, Migration, Departure, Removal എന്നാണീ പദത്തിന്റെ ധാത്വർത്ഥം. മരണത്തിന് ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പല ശൈലികളിലും ഈ പദമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോവുക, തന്റെ കർത്താവിങ്കലേയ്ക്കു വാങ്ങിപ്പോവുക, ശരീരത്തിൽ നിന്നും വാങ്ങിപ്പോവുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ ധാരാളമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ മരണത്തിനുതന്നെ 'വാങ്ങിപ്പ്' എന്ന് ആദിമുതലേ പറയുക പതിവായിരുന്നിരിക്കണം.

വിശുദ്ധ കന്യകയും സാധാരണ മനുഷ്യരെപ്പോലെ മരിച്ചതിനുശേഷം ശരീരവും ആത്മാവും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഐക്യപ്പെട്ടു എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. ഈ മരണത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്ക് ശൂനോയോ പെരുനാൾ എന്ന് പേരുണ്ടായി. സാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവ് മാത്രമേ വാങ്ങിപ്പോകുന്നുള്ളു. കന്യകമറിയാമിന്റെ ശരീരവും വാങ്ങിപ്പോയി എന്നാണ് പാരമ്പര്യം. രണ്ടും വാങ്ങിപ്പു തന്നെ. ഈ പാരമ്പര്യത്തെ കിഴക്കൻസഭകൾ പൂർണ്ണമായി സ്വീകരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളത് സംശയാസ്പദമാണ്.

ചോദ്യം: ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ് എന്ന് സുറിയാനി സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നത് റോമ്മാ വിശ്വാസത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണോ?

ഉത്തരം: അതെ. സുറിയാനി സഭയിലെ വിശ്വാസ സംഹിത നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണമാണ്. എന്നാൽ റോമ്മാ സഭയിലേതാകട്ടെ ട്രെന്ത് സുന്നഹദോസ് നിശ്ചയങ്ങളും അതിനുശേഷം മാർപ്പാപ്പാമാർ ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്ന വിശ്വാസസത്യങ്ങളുമാണ്. നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ കന്യകമറിയാമിന്റെ വാങ്ങിപ്പിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നും തന്നെയില്ലല്ലോ. ട്രെന്ത് വിശ്വാസപ്രമാണ (1564) ത്തിലും ആദ്യത്തെ ഖണ്ഡിക നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണ സ്വീകരണമാണ്. ട്രെന്ത് പ്രമാണത്തിൽ, വേദപുസ്തക വ്യാഖ്യാനത്തിനുള്ള അധികാരം സഭയ്ക്ക് മാത്രമാണ്, കൂദാശകൾ ഏഴാണ്, കുർബാനയിൽ പരസത്തീകരണം (Trans substantia-

tion) ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്, ബെസ്പുർക്കാനായുണ്ട്, ക്രിസ്തുവിന്റെയും നിത്യ കന്യകയായ ദൈവമാതാവിന്റെയും പ്രതിമകൾ സൂക്ഷിച്ച് ബഹുമാനിക്കണം, റോമ്മാസഭയാണ് സകല സഭകളുടേയും അമ്മയും നാഥയും, പാപ്പാ പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമിയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ വികാരിയാണ്, എന്നെല്ലാം ഏറ്റുപറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും ദൈവമാതാവിന്റെ ശാരീരിക വാങ്ങിപ്പിനെക്കുറിച്ചോ അമലോത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചോ ഒന്നും പറയുന്നില്ല.

എന്നാൽ 1950-ലെ മുനിഫിസെന്റിസിമുസ്ദേവുസ് (Munificentissimus Deus) എന്ന ബൂളായിലാണ് ശാരീരിക വാങ്ങിപ്പിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിർവചനമുണ്ടായത്. ഇതാണ് ഔദ്യോഗിക ഇംഗ്ലീഷ് തർജ്ജമയിലെ വാക്കുകൾ:

“By the authority of our Lord Jesus Christ, of the blessed Apostles Peter and Paul, and by our own, we proclaim, declare and define it to be a dogma revealed by God that the Immaculate Mother of God, Mary Ever Virgin, when the course of her earthly life was finished was taken up body and soul into the glory of heaven.”

ഈ നിർവചനത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളും സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. ഒന്നാമത് ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുവാനുള്ള അധികാരം ആകമാനസഭയ്ക്ക് മാത്രമേയുള്ളൂ. രണ്ടാമത് നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണത്തോട് വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കാതിരിക്കയാണുത്തമം എന്നാണ് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരിൽ പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മൂന്നാമത് കന്യകയുടെ ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കെടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന് പാരമ്പര്യമുണ്ടെങ്കിലും, അത് നമ്മുടെ വാങ്ങിപ്പുപെരുന്നാളിന്റെ പ്രാർത്ഥനക്രമത്തിൽപ്പോലും കാണുന്നില്ല. അന്നത്തെ സന്ധ്യയുടെ സെദറായിൽ ‘പുത്രനോടൊന്നിച്ച് സ്വർഗത്തിൽ വിശ്രമിപ്പാൻ വേണ്ടി താതന്റെ നിയോഗത്താലും കൃപയാലും നിന്റെ സന്നിധിയിലേയ്ക്ക് നീ നീക്കപ്പെട്ടു’ എന്നു പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ശരീരത്തെപ്പറ്റി എടുത്ത് പറയുന്നിടത്ത് അത് ഭൂമിയിൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നല്ലാതെ സ്വർഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നു കാണുന്നില്ല. ആത്മാവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് എടുത്തു എന്ന് പ്രുമിയോനിൽ വ്യക്തമായി പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ സ്വർഗമല്ല, പാതാളമാണ് ആ ശരീരത്തെ സ്വീകരിച്ചതെന്നാണ് പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയുടെ സെദറായിൽ കാണുന്നത്. ‘അമ്മയുടെ മഞ്ചം പന്തിരുപേർ വഹിച്ചിരുന്നു. ശവകുടീരത്തിൽ മൂടൽമഞ്ഞ് വാണിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നിർമ്മലവാസം പാതാളത്തിന്റെ ഗുഹയിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടു. ജഡികരഥത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അതിന്റെ വാതിലുകൾ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ മാതാവ് ഭൗമികരാൽ സംസ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു’ എന്നിങ്ങനെയാണ് പ്രാർത്ഥന. ഈ ശരീരം പിന്നീട് ശവകുടീരത്തിൽ നിന്നു വാങ്ങിപ്പോയതായി പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നുമില്ല.

റോമ്മാസഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലും സുറിയാനി സഭയുടെ പഠിപ്പിക്കലും തമ്മിൽ സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു വേണം ഇതിൽ നിന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

ചോദ്യം: "മാതാവേ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിനക്കുള്ള ധൈര്യമായ പ്രവേശനം മൂലം" എന്ന സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനഭാഗം കർത്താവ് പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നപ്പോൾ തന്റെ മാതാവും സഹോദരന്മാരും കൂടെ തന്നെ കാണുവാൻ ശ്രമിച്ച സംഭവവുമായി ചേർത്ത് ആലോചിക്കുമ്പോൾ, തന്നോടുള്ള ബന്ധം പ്രധാനമായും ആത്മീയമാണ് എന്നല്ലേ തെളിയുന്നത്? മാനുഷിക വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിഷിദ്ധമെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന സ്വജനപക്ഷവാദം ദൈവത്തിനു ഭൂഷണമോ?

ഉത്തരം: മാതാവെന്ന നിലയിൽ തന്റെമേൽ അധികാരം പുലർത്തുന്നതിനെ നമ്മുടെ കർത്താവ് ഒരിക്കലെങ്കിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചതായി തിരുവെഴുത്തുകളിൽ കാണുന്നില്ല. വിശ്വാസം മൂലം ദൈവവചനത്തെ സ്വീകരിക്കുക എന്നതാണ് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പാരമ്യം.

അതുതന്നെ ദൈവബന്ധത്തിനുള്ള മാർഗവും, ഈ വചനസ്വീകരണത്തെ ശാരീരികമായും ആത്മീയമായും പൂർണ്ണമായി നിർവഹിച്ചവൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് കന്യകമറിയാമിനു ദൈവസന്നിധിയിൽ ധൈര്യപൂർവ്വമായ പ്രവേശനം ഉണ്ടെന്ന് പറയുന്നത്. വിശ്വാസത്തിന്റെ മാത്രയനുസരിച്ചാണ് ദൈവസന്നിധിയിലേയ്ക്കുള്ള നമ്മുടെ പ്രവേശനസാധ്യത വർദ്ധിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന് പക്ഷവാദമില്ല (പ്രവൃത്തി 10:34). എന്നാൽ മാതാവിന്റെ വിശ്വാസം അസാധാരണമാണു താനും. ഈ വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ് ഈ ധൈര്യപൂർവ്വമായ പ്രവേശനം ഉണ്ടാകുന്നത്.

ചോദ്യം: കൗമായിൽ കന്യകമറിയാമിനോടുള്ള അപേക്ഷയിൽ 'കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ' എന്നും 'നന്മ നിറഞ്ഞ മറിയമേ' എന്നും രണ്ട് വിധത്തിൽ ആളുകൾ ചൊല്ലുന്നുണ്ട്. ഏതാണ് ശരി?

ഉത്തരം: 'ഖയിറെ കെഖാറിറ്റോമെനേ' എന്നാണ് ഗബ്രിയേൽ പരിശുദ്ധ കന്യകയെ അഭിവാദനം ചെയ്തത് (ലൂക്കോസ് 1:28).

'കെഖാറിറ്റോമെനേ' എന്ന പദത്തിന്റെ തർജ്ജിമയാണ് 'നന്മ നിറഞ്ഞവളേ' എന്നോ 'കൃപ നിറഞ്ഞവളേ' എന്നോ ഉള്ളത്. ഇത് പരിഭാഷ ചെയ്യാൻ പ്രയാസമുള്ള പ്രയോഗമാണ്. സുറിയാനിയിൽ 'മൽയാസ് തൈബൂസോ' എന്ന രണ്ടു പദങ്ങൾ കൊണ്ടാണിത് വിവർത്തനം ചെയ്തത്. തൈബൂസോ എന്ന പദത്തെ സാധാരണയായി 'കൃപ' എന്നാണു വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ട് 'കൃപ നിറഞ്ഞവളേ നിനക്കു സമാധാനം' എന്നുള്ളതാണ് സുറിയാനിയുടെ ശരിയായ തർജ്ജിമ.